

Sfântul Cuvios Ioan Iacob Hozevitul

- 5 august -

Cuviosul Ioan Iacob Hozevitul a fost ales de Dumnezeu pentru Împărăția Cerurilor din pântecul maicii sale, căci din pruncie se vedea umbrat de darul Duhului Sfânt, fiind întru toate blând ca un miel, smerit și tăcut, râvnitor pentru cele sfinte și răbdător în ispite.

Acest sfânt s-a născut în satul Crăiniceni, comuna Păltiniș, județul Botoșani la data de 23 iulie 1913, fiind botezat cu numele de Ilie. Părinții lui, Maxim și Ecaterina Iacob, erau foarte credincioși. După naștere, mama s-a îmbolnăvit și a trecut la cele veșnice, iar copilul Ilie a fost crescut de bunica Maria, mama tatălui lui. Pentru Ilie, bunica a fost o mamă atât trupește cât și duhovnicește. Când Ilie a împlinit 3 anișori a rămas și fără tată, care a murit pe front.

Rămânând orfan de ambii părinți, acum avea tată în cer pe Dumnezeu, iar mamă îi era Biserica și sprijin o avea pe bunica sa, care l-a crescut și l-a ocrotit cu rugăciunea și dragostea ei până la vârsta de 10 ani.

Bunica i-a insuflat dragostea de Dumnezeu și credința, iar singura dorință a fost să-l vadă pe nepotul ei preot pentru ca să-l slăvească pe Hristos. După moartea bunicii, a fost luat de unchiul său care l-a crescut alături de cei șase copii ai lui.

Fiind foarte luminat la minte, a învățat bine la școală și a terminat gimnaziul și liceul. După terminarea studiilor, singura lui dorință a fost să-l slujească lui Dumnezeu. A intrat ca viețuitor la Mănăstirea Neamț, iar după trei ani a fost tuns în monahism, primind numele de Ioan.

La scurt timp a plecat împreună cu doi călugări din mănăstire să se închine la Mormântul Domnului, rămânând definitiv în Țara Sfântă.

Se nevoiește în obștea Mănăstirii Sfântul Sava de lângă Betleem. Rugăciunile bunicii se împlinesc, și, la 14 septembrie 1947, este hirotonit preot, apoi numit egumen al Schitului Românesc Sfântul Ioan Botezătorul de la Iordan.

După câțiva ani de ascultare se retrage împreună cu ucenicul său în pustiul Hozeva, aproape de Erihon, unde s-a nevoit opt ani de zile în peștera Sfânta Ana.

La 5 august 1960, la doar 47 de ani, Sfântul Ioan Iacob Hozevitul se mută la Domnul și este înmormântat în peștera unde s-a nevoit. După 20 de ani de la trecerea lui din această viață pământească s-a aflat întreg în mormânt, nestruciat de vreme, răspândind bună mireasmă, semn că l-a preamărit Dumnezeu, iar Dumnezeu l-a numărat în ceata sfinților, pentru nevoința și sfințenia vieții sale de pe pământ. O mare bucurie duhovnicească i-a cuprins pe toți. I-au pregătit o raclă sculptată în lemn de chiparos, l-au așezat în ea, cu mare cinste, iar de atunci, vin zilnic pelerini ortodocși ca să se închine la moaștele Cuviosului, cerându-i ajutorul, pe care, toți cei ce se roagă cu credință, îl primesc.

Moaștele sale se află acum la Mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul în Țara Sfântă și o mică parte la Biserica Seminarului Teologic Neamț.

Marta Alexandrescu, clasa a III-a, Pleșești

În „brațele părintești”

Rămas de mic orfan pe lume,
Ca un copil al nimănu,
Mi-am pus nădejdea mea spre Domnul
Cerând de-a pururi mila Lui.

Privind în inimă cu mintea
Să cauți tainicul izvor,
Din care viața se adapă
Cu darul cel mântuitor.

Bunica, Dumnezeu s-o ierte,
Mi-a semănat de timpuriu
În suflet tainele credinței
Și rodul lor mă ține viu.

Urmează calea mântuirii
Trăind în pace singurel,
Și toată grija cea lumească
S-o lepezi astăzi pentru El.

Sfântul Ioan Iacob - Hozevitul
de la Neamț

O, scumpa mea bătrână sfântă
Eu, tot ce am îți datoresc,
Căci m-ai adus la cunoștință
Părintelui Celui Ceresc.

„Când tatăl meu”, cum zice psalmul,
„Și mama mea m-au părăsit,
Atuncea Domnul cel din ceruri
La sânul milei m-a primit.

Deci, suflete al meu ,smerite
Întraripează-te mereu,
Prin rugăciune prea fierbinte
Și dragoste spre Dumnezeu.

